

Sygn. akt I CNP 29/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie skargi M. J. i E. J. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 14 czerwca 2012 r., sygn. akt V Ca [...], wydanego w sprawie
z powództwa M. Ś. P.
przeciwko M. J. i E. J.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powódki - Miasta W.
o eksmisję i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 lutego 2015 r.,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 czerwca 2012r. Sąd Okręgowy w W. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w W., w sprawie z powództwa M. Ś. P. przeciwko M. J. i E. J., przy udziale interwenienta m. W., o eksmisję i zapłatę.

Pełnomocnik pozwanych wniósł skargę na podstawie art. 424¹ k.p.c., w której żądał stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Orzeczenie niezgodne z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. w związku z art. 417¹ k.c., to orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni i ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć. Niezgodność z prawem ma tu charakter kwalifikowany, elementarny i oczywisty.

Analiza sprawy będącej przedmiotem skargi wskazuje wyraźnie, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest oczywiście bezzasadna. W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych nie sposób przyjąć, że zachodzą przesłanki z art. 424¹ k.p.c.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁹ k.p.c.).